

DECIZIA NR. 178/104/04.05.2005

I.Obiectul

contestatiei il constituie masurile stabilite prin procesul verbal incheiat la data de 18.06.2004 reprezentand : TVA stabilita suplimentar, dobanzi, penalitati de intarziere, impozit pe veniturile microintreprinderilor, dobanzi si penalitati de intarziere. Petentul sustine ca diferentele de TVA si de impozit pe veniturile microintreprinderilor au fost stabilite de catre organul de control prin luarea in considerare a unei evidente extracontabile (caiete) si nu au fost stabilite in baza unor documente contabile legale.

II. Prin procesul verbal incheiat la data de 18.06.2004 la solicitarea Garzii Financiare organul de control a constatat ca in perioada ianuarie 2003 - septembrie 2003 societatea a evidenciat zilnic incasari si plati intr-un caiet, sume care constituie evidenta extracontabila; aceste caiete au fost ridicate de organele de politie de la contestatoate.

In nota de constatare a Garzii financiare incheiata la data de 18.12.2003 s-a stabilit din evidenta extracontabila a agentului economic ca in perioada 06.01.2003 - 23.09.2003 s-a incasat sume neevidentiate in contabilitate.

Din evidenta financiar contabila (balante de verificare analitice) rezulta ca agentul economic a inregistrat la magazinul nr.2 venituri, iar prin diferenta fata de suma consemnata in evidenta extracontabila rezulta venituri neinregistrate.

Obligatiile bugetare care au avut ca baza de calcul diferenta intre incasarile din caietul de evidenta gasit la magazin si veniturile inregistrate in contabilitate constau in impozitul pe veniturile microintreprinderilor si TVA .

Pornind de la aceste constatari organul de control al SAF a stabilit ca petenta datoreaza suplimentar impozit pe veniturile microintreprinderilor si TVA cu accesoriile aferente.

Perioada verificata privind obligatiile fiscale este ianuarie 2003 - septembrie 2003.

III. Avand in vedere constatările organului de control, sustinerile petentei, documentele existente la dosarul cauzei si prevederile legale in vigoare in perioada verificata Biroul solutionarea contestatiilor retine ca prin sentinta civila nr. 235/18.03.2005 emisa de Tribunal -Sectia comerciala si de contencios administrativ s-a dispus solutionarea pe fond a contestatiei formulate de catre contestatoare cu privire la masurile referitoare la TVA si impozitul pe veniturile microintreprinderilor cu accesoriile aferente stabilite suplimentar. Verificarea efectuata de catre organul de control al SAF Timis la data de 18.06.2004 la solicitarea Garzii Financiare a cuprins perioada ianuarie 2003 - septembrie 2003 .

Prin contestatia formulata petentul sustine ca sumele stabilite suplimentar si accesoriile aferente acestora referitoare la TVA si impozitul pe veniturile microintreprinderilor nu sunt datorate deoarece nu au la baza documente justificative, iar in conformitate cu prevederile pct. 6 si 119 din HG nr. 704/1993 si pct. 2 din OMF nr. 425/1998 si art. 3 din OG 24/2001, inscrisurile la care se face referire nu pot fi admise ca proba.

Prin procesul verbal incheiat la data de 18.06.2004 la solicitarea Garzii Financiare organul de control a constatat ca in perioada ianuarie 2003 - septembrie 2003 societatea a evidenciat zilnic incasari si plati intr-un caiet, sume care constituie evidenta extracontabila; acest caiet a fost ridicat de organele de politie de la contribuabil.

In nota de constatare a Garzii financiare incheiata la data de 18.12.2003 s-a stabilit ca din evidenta extracontabila a agentului economic rezulta ca in perioada 06.01.2003 - 23.09.2003

s-a incasat venituri care nu se regasesc in contabilitatea contribuabilului. Din evidenta financiar contabila (balante de verificare analitice) rezulta ca agentul economic a inregistrat la magazinul nr.2 venituri, iar prin compararea sumei consemnate in evidenta extracontabila rezulta o diferenta reprezentand venituri neinregistrate.

Obligatiile bugetare generate din diferenta intre incasarile din caietul de evidenta gasit la magazin si veniturile inregistrate in contabilitate constau in impozitul pe veniturile microintreprinderilor si TVA.

Pornind de la aceste constatari organul de control al SAF a stabilit ca petenta datoreaza suplimentar impozit pe veniturile microintreprinderilor si TVA cu accesoriile aferente .

Sustinerea petentului referitoare la prevederile pct. 6 si 119 din HG nr. 704/1993 nu poate fi retinuta deoarece actul normativ invocat, nu poate fi aplicat pentru perioada verificata deoarece si-a incetat valabilitatea.

OMF nr. 425/1998 pct.2 invocat de catre petent prevede ca :

“2. Documentele justificative trebuie sa cuprinda urmatoarele elemente principale, prevazute in structura formularelor aprobate:

- denumirea documentului;
- denumirea si sediul unitatii patrimoniale care intocmeste documentul (cand este cazul);
- numarul documentului si data intocmirii acestuia;
- mentionarea partilor care participa la efectuarea operatiei economice si financiare (cand este cazul);
- continutul operatiei economice si financiare, iar atunci cand este necesar si temeiul legal al efectuării ei;
- datele cantitative si valorice aferente operatiei economice si financiare efectuate;
- numele si prenumele, precum si semnaturile persoanelor care raspund de efectuarea operatiei economice si financiare patrimoniale, ale persoanelor cu atributii de control financiar preventiv si ale persoanelor in drept sa aprobe operatiile respective, dupa caz;
- alte elemente menite sa asigure consemnarea completa a operatiilor in documente justificative.

Inscrisurile care stau la baza inregistrarilor in contabilitate pot dobandi calitatea de document justificativ numai in cazurile in care furnizeaza toate informatiile prevazute in normele legale in vigoare”.

Organul investit cu solutionarea contestatiilor retine ca nerelevante motivele mai sus prezentate deoarece asa cum rezulta din continutul notei de constatare intocmita de comisarii Garzii financiare si procesul verbal de control intocmit la data de 18.06.2004 de catre organele de control ale SAF, caietul cu incasarile zilnice intr-adevar nu constituie document justificativ de inregistrare in patrimoniu, dar sumele inscrise in evidenta extracontabila provin din facturile despre care se face vorbire in actul de control, documente care nici ele nu au fost inregistrate in contabilitate la data controlului.

In concluzie, este vadita fapta contribuabilului de a comercializa bunuri fara ca acestea sa fie evidentiata in contabilitate. Asupra diferentei intre evidenta extracontabila si veniturile inscrise in contul de venituri , organul de control a stabilit TVA si impozit pe veniturile microintreprinderilor.

In consecinta, obligatiile fiscale referitoare la taxa pe valoarea adaugata si impozitul pe veniturile microintreprinderilor cu accesoriile aferente stabilite de organul de control constituie obligatii de plata ale contribuabilului.

In contestatia formulata, petentul sustine ca determinarea prin estimare a veniturilor nu este legala, desi procedura este reglementata de art. 6 lit. g) din OG nr. 70/1997 cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare la data pentru care s-a efectuat verificarea :

“In exercitarea atributiilor ce le revin organele de control fiscal sau, dupa caz, serviciile de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale au dreptul:

g) sa stabileasca obligatiile fiscale prin asimilare sau estimare, in situatia in care in evidenta contabila nu exista documente justificative sau contribuabilul refuza prezentarea acestora, conform metodologiei aprobate prin ordin al ministrului finantelor publice, respectiv al ministrului administratiei publice. Sarcina de a dovedi ca metoda indirecta utilizata pentru stabilirea obligatiilor fiscale este incorecta revine contribuabilului”.

a) Taxa pe valoarea adaugata a fost stabilita in temeiul art. 1 alin. 2 si 3 si de art. 3 alin. 1 din Legea nr. 345/2002 care prevede ca :

“2) Se cuprind in sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugata operatiunile care indeplinesc in mod cumulativ urmatoarele conditii:

a) sa constituie o livrare de bunuri, o prestare de servicii efectuata cu plata sau o operatiune asimilata acestora;

b) sa fie efectuate de persoane impozabile, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1);

c) sa rezulte din una dintre activitatile economice prevazute la art. 2 alin. (2).

(3) Prin operatiuni cu plata se intelege obligativitatea existentei unei legaturi directe intre operatiunea efectuata si contrapartida obtinuta”.

.....
“(1) Prin livrare de bunuri se intelege transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor detinute de proprietar catre beneficiar, direct sau prin persoanele care actioneaza in numele acestora”.

Acelasi act normativ la art. 2 alin. 2 prevede ca :

“Activitatile economice la care se face referire la alin. (1) sunt activitatile producatorilor, comerciantilor, prestatorilor de servicii, inclusiv activitatile extractive, agricole si cele ale profesiunilor libere sau asimilate. De asemenea, constituie activitate economica exploatarea bunurilor corporale sau necorporale in scopul obtinerii de venituri”.

Asadar, activitatea de comert este cuprinsa in sfera de aplicare a TVA, iar taxa pe valoarea adaugata este datorata in momentul efectuarii livrarilor de bunuri, in speta la momentul comercializarii produselor care fac obiectul contestatiei.

Determinarea TVA de plata rezulta din anexa nr. 37 a actului de control stabilita ca diferenta dintre taxa pe valoarea adaugata datorata si evidentiata in balantele de verificare lunare ale contribuabilului si TVA aferenta veniturilor totale stabilite de organul de control. Avand in vedere cele mai sus rezulta ca organul de control in mod legal a stabilit diferenta de TVA , motiv pentru care urmeaza respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru acest capat de cerere.

b) Impozitul pe veniturile microintreprinderilor stabilit suplimentar de organul de control aferent diferentei de venituri neinregistrata asa cum rezulta din anexa 39 a actului de control.

Temeiul legal pentru stabilirea impozitului pe veniturile microintreprinderilor este OG nr. 24/2001 care la art.5 alin. 1 prevede :

“ Impozitul se calculeaza prin aplicarea cotei de 1,5% asupra sumei totale a veniturilor trimestriale obtinute din orice sursa, respectiv asupra veniturilor inscrise in contul de profit si pierderi pentru microintreprinderi”.

Avand in vedere cele mai sus rezulta ca organul de control in mod legal a stabilit diferenta de impozit pe veniturile microintreprinderilor, motiv pentru care urmeaza respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru acest capat de cerere.

c)Cu privire la accesoriile la debitele constatate de organele de control, acestea sunt reglementate de art. 12, 13 si 14 din OG nr. 61/2002 astfel

:

“ART. 12

Pentru neachitarea la termenul scadent a obligatiilor bugetare debitorii datoreaza dobanzi si penalitati de intarziere.

ART. 13

(1) Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi, incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei obligatiei bugetare si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferentele de obligatii bugetare, stabilite de organele competente, dobanzile se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei obligatiei bugetare, la care s-a stabilit diferenta, pana la data stingerii acesteia inclusiv.

.....
ART. 14

(1) Plata cu intarziere a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor obligatii bugetare, cu exceptia dobanzilor, penalitatilor de orice fel si a amenzilor, se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere de 0,5% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere, incepand cu data de intai a lunii urmatoare celei in care acestea aveau termen de plata. Penalitatea de intarziere nu inlatura obligatia de plata a dobanzilor si/sau a penalitatilor”.

Avand in vedere prevederile legale mai sus invocate, rezulta ca organul de control in mod legal a stabilit accesorii la debitele stabilite suplimentar, motiv pentru care urmeaza respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru acest capat de cerere.